

SỐNG ĐỨC TIN GIỮA XÃ HỘI TỤC HÓA

Điều chính yếu và nền tảng trong cuộc đời tôi, chính là Đức Tin. Niềm Tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Vâng, chính Đức Tin điều động tư tưởng và hướng dẫn hành động của tôi. Và cũng chính nhờ Đức Tin, với Đức Tin và bởi Đức Tin mà tôi muốn sống và tiếp tục sống.

Viết như thế để bày tỏ rằng, tôi sống sâu xa niềm tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ và thật sự dẫn thân làm chứng cho Đức Tin. Niềm ao ước tha thiết nhất, sâu thẳm nhất và nồng nhiệt nhất của tôi là cống hiến tất cả gì tốt đẹp nhất nơi chính con người tôi, để xây dựng một thế giới công bằng hơn, nhân đạo hơn và có tinh thần Kitô hơn. Nhưng đứng trước một thế giới không lý tưởng và không Đức Tin, đồng thời, đứng trước chính lý tưởng và Đức Tin này thối thúc, tôi có cảm tưởng như đời mình không giúp ích gì hết và tôi sống một cách vô dụng.

Khi bước vào đại học, tôi muốn trở thành kỹ sư. Nhưng sau hai năm dự bị, tôi buồn rầu khám phá ra thế giới chúng ta đang sống quả là thế giới bệnh-hoạn ngớ-ngẩn và điên-khùng! Từ đó, tôi cảm thấy hơn bao giờ hết, được kêu mời sống chứng tá Đức Tin Kitô. Tuy nhiên, tôi nhận thức ngành kỹ sư tôi đang theo đuổi, hoặc bất cứ ngành khoa học nào khác, không phải là môi trường thuận tiện, để tôi có thể làm chứng tá sống động bằng lời nói và bằng hành động cho niềm tin tưởng vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Đó là Đức Tin bao trọn lý tưởng cuộc đời tôi, và hiện đang bị làm ngơ hoặc bị chà đạp một cách thảm thương! Tôi tự nhủ:

- Mình phải làm thế nào để có dịp tiếp xúc với càng nhiều người càng tốt, đặc biệt là với giới trẻ. Và việc phải làm đầu tiên, là phải suy gẫm và làm cho người khác suy gẫm về vấn đề căn bản của cuộc sống và về ý nghĩa của chính cuộc sống.

Suy tư và khắc khoải trên giúp tôi nhận thức rõ ràng trách nhiệm của mình đối với Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng đã chiếm đoạt trọn người tôi. Đấng mà tôi xác tín sâu xa rằng:

- Ôn cứu độ của nhân loại nằm nơi Ngài và chỉ trong Ngài, nhân loại mới được cứu thoát.

Hiểu như thế rồi, tôi bỏ ngành kỹ sư, để chọn ngành nào khác, giúp tôi hoàn toàn dẫn thân làm chứng cho Đức Tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Ngành dạy học xuất hiện trong trí tôi, như phương thế hữu hiệu nhất để sống chứng tá Đức Tin và rao giảng Đức Tin. Tôi ghi tên theo học các môn triết và thần học và trở thành giáo sư.

Nhưng sự kiện đáng buồn là để thực hiện dự án này, tôi phải có học bổng, mà với hoàn cảnh xã hội tại Caméroun (Phi Châu), rất khó nhận một học bổng. Trong khi chờ đợi, tôi chọn ngành toán học và tốt nghiệp cử nhân toán. Từ đó tôi bắt đầu dạy môn toán và lý hóa tại một trường trung học.

Chưa bao giờ tôi cảm thấy đời mình vô dụng và khổ sở như thế. Về phương diện nghề nghiệp, tôi không có gì đáng trách, vì tôi làm tròn bổn phận của giáo sư toán với đầy đủ khả năng. Nhưng tôi cảm thấy khổ-sở bứt-rứt vì thấy mình không làm được gì cho giới trẻ mà tôi hàng ngày tiếp xúc. Đây là giới trẻ không lý tưởng, không niềm tin, một thứ giới trẻ điên-loạn, chỉ biết chạy theo thời trang, bị nô lệ vì thời trang, để rồi chỉ sống ích kỷ cho riêng mình.

Nỗi cơ cực của tôi khi đối diện với loại giới trẻ này, chính là thái độ thụ động của tôi. Tôi không thể nói với họ, trình bày cho họ về niềm tin vào Đức Chúa GIÊSU KITÔ, trong các giờ dạy toán học đã đành rồi, nhưng ngoài giờ học ra, tôi cũng không có giờ để gặp gỡ và trao đổi tư tưởng, quan niệm cùng niềm tin với họ nữa! Và đó là tất cả nỗi niềm cay cực ray rứt của tôi.

Caméroun là nước nghèo và chậm tiến. Nhưng bên cạnh điểm tiêu cực này còn hai điểm tiêu cực khác trầm trọng hơn. Đó là xã hội Caméroun còn chậm tiến về phương diện luân lý và thiêng liêng nữa. Và để bài trừ nạn chậm tiến thì cần rất nhiều Tình Thương, thứ Tình Thương chân thật và sống động, đến từ THIÊN CHÚA và những môn đệ chân chính của Ngài.

Có người đặt câu hỏi:

- Tại sao tôi không chọn nếp sống Linh Mục hay tu sĩ, có phải dễ dàng làm chứng tá cho Đức Tin và Tình Yêu của Chúa hơn không?

Riêng tôi, tôi tự nghĩ:

- Nếp sống giáo dân giữa đời, cũng thật cần thiết và hữu hiệu để loan báo Tin Mừng Cứu Độ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ và làm chứng tá cho Ngài.

Và đây là điều tôi cố gắng thực hiện mỗi ngày ngay nơi quê hương và trong lòng dân tộc thân yêu của tôi.

("MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale", 4/1980, trang 149).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt